

Myten om Odin og Mimers brønd

Odin er den klogeste af alle guderne, men sådan har det ikke altid været. Det var først da det lykkedes ham at få en slurk af vandet fra Mimers brønd, han fik de evner, men det kostede ham til gengæld det ene øje, som han måtte give mimer i pant for at få en slurk af brønden, og det gik således til:

En tid efter verdens skabelse forsvandt Odins brødre Vile og Ve pludselig. Odin forstod ikke hvor de var blevet af og da han forgæves havde ledt efter dem i lang tid gik han til ørnen Hræsvelg, der sad i Yggdrasils top og spurgte den om den skulle have set hans brødre, men den havde ikke set noget. Han spurgte også egernet Ratatask og hanen Gyldenkam men de vidste heller ikke noget.

Odin begav sig så til jætten Mimer, den klogeste af alle, der sad og bevogtede visdommens kilde kaldet Mimers brønd, hvori Yggdrasil havde sin ene rod. Den der drak af vandet i kilden ville få alverdens visdom, men Mimer tillod ingen andre end ham selv at drikke af vandet. Mimer vidste alt hvad der foregik i hele verden, men han ville ikke fortælle Odin noget om, hvad der var sket med hans brødre. Odin bad så om at få en slurk af vandet, men det fik han heller ikke lov til, men Odin gav ikke op, og til sidst fik han lov til at tage en slurk på den betingelse, at han gav sit ene øje i pant.

Det gik Odin straks ind på. Han rev straks øjet ud og kastede det i kilden hvor det straks sank til bunds, og så snart øjet var kommet ned i vandet, kunne Odin se alt, hvad der hidtil var sket i verden. Mimer fyldte sit drikkehorn og rakte det til Odin, der tømte det til bunden, men det havde han faktisk ikke behøvet, for Odin kunne stadig se med øjet der lå nede på bunden af brønden, og også hvad der var blevet af brødrene, men det beholdt han for sig selv, så ingen anden end han ved, hvor de blev af. Odin var nu blevet den klogeste og mest alvidende af alle guderne i Asgård.